

INHOUD

Parochie	1
In de pen	6
Samenleving	8
Klapstoel	9
Kerk	10
Buitenland	12
Varia	13
Dossier	14
Mensen	16
Cultuur	17
Het verlangen	18
Film	19
Op·tocht	20
Boekenhoek	21
Bisdom	22
Podium	24

Colofon

KERK & leven
Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen
www.kerknet.be

VERANTWOORDELIJKE
UITGEVER

Filip Debruyne
De parochie is verantwoordelijk
voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
tel. 03 210 08 40
fax 03 210 08 49
redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdredeur

Bert Claerhout
Eindredacteur
Peter Gordts
Redacteurs
Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Opocht

Martine Croonen
secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
Persdienst Bisdom Antwerpen
Schoenmarkt 2
2000 Antwerpen
tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
woensdagmiddag)
fax 03 202 84 31
redactie.bisdom.antwerpen@
kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
Heilige Geeststraat 4
8000 Brugge
tel. 050 33 59 05
fax 050 34 14 32
persdienst.bisdom.brugge@
kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
Bisdomeplein 1
9000 Gent
tel. 09 225 16 26
fax 09 223 39 59
eveline.coppin@kerknet.be
Diocesane redactie Hasselt
Persdienst Bisdom Hasselt
Vrijwilligersplein 14
3500 Hasselt
tel. 011 28 84 58
fax 011 28 84 78
persdienst@bisdomhasselt.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
Pers- en informatiedienst
Wollemarkt 15
2800 Mechelen
tel. 015 21 65 01
fax 015 20 94 85
aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
Leopold II laan 53
1080 Brussel
tel. 02 428 21 03
fax 02 428 37 55
katrien.lannoo@trevipius.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30
fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
tel. 03 210 08 11
fax 03 210 08 36

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit Kerk & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Gods Woord
geeft de Kerk
haar mandaat

„ Uit de bevindingen van het onderzoek naar de maatschappelijke positie van de Kerk in onze samenleving sinds de pedofielicrisis (lees daarover *De Kerk op de korrel*, op bladzijde 5) blijkt op het eerste gezicht een groeiend wantrouwen tussen gelovigen en niet-gelovigen. Verwonderlijk is dat niet. De Kerk boette aan geloofwaardigheid in en haar maatschappelijke status kalfde verder af, waardoor sommigen zich niet meer geremd voelen haar te bekritisieren. Toch schetst het onderzoek geen somber beeld van de contacten tussen kerkbetrokkenen en anderen. Veel niet-gelovigen die aan het onderzoek meewerkten, ervaren katholieken als warme mensen.

De Leuvense professor Norbert Vanbeselaere, de initiatiefnemer van het onderzoek, benadrukt in zijn rapport dan ook de nood aan begripvolle contacten. „Naarmate niet-gelovigen aangenamere contacten ervaren met katholieken, kunnen ze beduidend meer begrip opbrengen voor hun verzuchtingen”, schrijft hij. Op voorwaarde evenwel dat gelovigen durven te laten merken dat ze gelovig zijn, en dat ze op een symbolische manier met religie omgaan. Met andere woorden, ze moeten vermijden dat hun gesprekspartners hen aanzien als ‘fundamentalisten’: gelovigen voor wie de Bijbel synoniem is van een gesloten en letterlijk te nemen gedachtegoed.

Het pleit voor de wetenschapper Vanbeselaere dat hij zich bij zijn vaststellingen houdt. „Het is niet aan mij, maar aan theologen om uit te maken of, hoe en in welke mate de katholieke leer als een symbolisch zingevingskader kan worden aangereikt, zonder dat daarbij de verbondenheid met de medegelovigen en met de Kerk in het gedrang wordt gebracht”, schrijft de Leuvense professor. Zijn vaststellingen over de communicatie van het geloof met andersdenkenden klinken alvast plausibel.

Dat bewijst onder meer de grote mediabelangstelling voor het manifest *Gelovigen nemen het woord*, dat al enkele weken op het inter-

net circuleert en zowel priesters als gelovigen oproept het te ondertekenen. Zoals gelijkaardige initiatieven, onder meer in Oostenrijk en Ierland, bepleit het manifest leken te laten voorgaan in de zondagsvieringen, gehuwde mannen en vrouwen tot het priesterambt toe te laten en gescheiden en hertrouwe gelovigen de communie te geven.

De bekommernissen van de opstellers zijn ongetwijfeld oprecht, al vergde het ook nu weer kunst- en vliegwerk om de verschillende problemen onder een noemer te brengen. Maar wat levert zo'n petitie op als je weet dat er in Rome geen manoeuvreerruimte is voor hervormingen? Toegegeven, dat is louter een kwestie van opportuniteit. De imposante lijst van ondertekenaars getuigt wel van begrip bij het brede publiek. Maar dat beoogden de initiatiefnemers niet. Ze wilden veeleer de bisschoppen nog maar eens wijzen op hun verantwoordelijkheid. Hun noodkreet is ongetwijfeld gehoord. Al lijkt het ons dat die boodschap al eerder is toegekomen. Zo wereldvreemd zijn onze bisschoppen niet.

Persoonlijk heb ik er niets op tegen dat gehuwde mannen en vrouwen tot het priesterambt worden toegelaten, maar je daarop fixeren en geloven dat de toekomst van de Kerk daarvan afhangt, is vrome zelfmisleiding. Ook dat zal de tijdgeest en de secularisatie niet doen keren. In een samenleving die de Kerk nog accepteert in de mate dat ze bijdraagt tot het helpen naleven van waarden en normen, en voor wie de geloofsleer een loutere privézaak is, moeten de bisschoppen keuzes maken en een beleid voeren waardoor diezelfde Kerk als bedreigde minderheid in een seculiere omgeving haar 'geestelijke' ruimte kan opeisen. Dat impliceert dat de sacramenten te allen tijde kunnen worden beleefd als de rituele uitdrukking van wat Jezus voor ons heeft gedaan. Dát is de essentie van het christendom. Het mandaat van de Kerk is het goddelijke Woord. Wat is ons geloof nog waard als we daar niet meer in geloven? ”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: Kerk & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Credo

KERK & leven, 9 NOVEMBER 2011

Het artikel over de geloofsdagen over het credo in de abdij van Postel trok mijn aandacht. Ik ben zeer blij dat de gemeenschap van norbertijnen dit project op het getouw heeft gezet. Het credo zegt duidelijk dat wij verbonden zijn in die ene heilige apostolische Kerk.

Als je dat allemaal op de helling zet, verloochen je de ziel van de wereldkerk. Ik zou nooit rooms-katholiek kunnen blijven, als je de geest van dat alles in vraag stelt. Leken hebben een grote verantwoordelijkheid in de Kerk, maar ze kunnen nooit de plaats van de priester innemen. Maar wanneer sommige priesters zelf rebelleren, is het aan ons om de wereldkerk en haar verplichtingen in herinnering te brengen. Het is de wereld op zijn kop, maar ik zal niet zwijgen.

Het zwijgen van vroegere verantwoordelijken in de Belgische Kerk heeft ons het huidige desolate kerkelijke landschap opgeleverd.

Luc VERREYCKEN, Aarschot

Dexia

KERK & leven, 2 EN 9 NOVEMBER 2011

Ik reageer op uw bijdragen *Casino moet dicht* en *Kerk, christenen en de crisis*, in uw uitgaven van respectievelijk 2 en 9 november.

Theoretisch had het Dexiadrama niet mogen gebeuren. Volgens de vennootschapswetgeving had een kritische raad van

bestuur van Dexia al voldoende tegengewicht moeten bieden voor de bokkensprongen van het directiecomité. Hetzelfde geldt voor een goed functionerende en toezichhoudende bankcommissie.

Maar de parabel van de talenten werd niet gehoord en het licht verscheen daardoor niet in de duisternis van het kortetermijndenken. En tussen haakjes, in de raad van bestuur van Dexia zaten ook ACW-vertegenwoordigers. Hen witwassen als middenveldorganisatie die het pleidooi van netwerk Vlaanderen zou onderschrijven voor een scheiding van deposito- en zakenbankieren, komt mij dan ook erg schijnheilig over.

De christelijke boodschap is niet alleen een verhaal van solidariteit en gemoedelijkheid, maar ook van verantwoordelijkheid, inclusief van durven nadenken en durven uitspreken. Is dat alles ook niet de essentie van een volwassen democratie?

Eddy VAN BUGGENHOUT, Bree

Pleidooi voor een open Kerk

KERK & leven, 16 NOVEMBER 2011

Week na week krijgen we in uw lezersrubriek brieven van mensen die bijzonder bekommerd zijn om de instandhouding en de verspreiding van 'het ware geloof'. Paus Benedictus XVI en aartsbisschop André-Joseph Léonard worden toegejuicht en geprezen als visionaire leiders die

durven in te gaan tegen een blijkbaar compleet verderfelijke tijdgeest.

Restauratie is dan het ideaal. De signalen die we krijgen vanuit Rome zijn inderdaad duidelijk, maar voor mensen die én katholiek én modern willen zijn niet erg hoopgevend. Ik weiger aan te nemen dat er in onze Kerk alleen plaats is voor degenen die willen terugkeren naar vroeger, die het liefst van al opnieuw een antimodernisme-eeed of een aangepaste syllabus errorum zouden zien verschijnen, om voor eens en voor altijd komaf te maken met allerlei nieuwlichterijen.

Ik stel vast dat de hoogste kerkelijke leiding alles in het werk stelt om kritische gelovigen te ontmoedigen. Tegelijkertijd zie ik dat nogal wat geëngageerde gelovigen zelfs de moeite niet meer doen om hier nog op te reageren. Ze gaan gewoon hun eigen gang.

Ik ben ervan overtuigd dat de tijd ons zal leren dat de krampachtige, gelijkhebbende enggestigtheid van een bepaald muf soort katholicisme het zal moeten afleggen tegen een ruimhartig, bescheiden en oprecht evangelisch geïnspireerd katholicisme.

Koen KINT, Zoersel

Christenen en joden

KERK & leven, 9 NOVEMBER 2011

Het lijkt van het grootste belang om in het interview met Jean Bastiaens zijn antwoord op de vraag „Heeft die vorming u getekend?” aandachtig te lezen.

Het is namelijk ontstellend om in onze rooms-katholieke omgeving de schizofrenie ten opzichte van het joods-christelijke gedachtegoed, en dan voornamelijk met betrekking tot het joodse aandeel daarin, te constateren.

Het is schrijnend hoe het antisemitisme hier bij ons nog steeds leeft – of weer toeneemt? – waarbij de beschuldiging van ‘Godmoord’ nog altijd actueel is als rechtvaardiging voor de eigen harteloosheid en grofheid. Wij, christenen, lopen in een grote boog om de verschrikkingen van het verleden heen. We kunnen die verschrikkingen samenvatten onder de naam Auschwitz. Het lijkt erop alsof dat gebeuren ons, christenen, niet aangaat.

De Duitse theoloog F.W. Marquardt zegt hierover: „Auschwitz raakt ons als gericht over ons christendom zelf. En Auschwitz raakt ons als oproep tot ommekeer. Niet alleen ons gedrag moet anders, ons geloof zelf moet veranderen. Die ommekeer raakt het wezen van het christendom zoals we dat tot nu toe begrepen hebben.”

De Utrechtse predikant S. Gerssen voegt daaraan toe: „Dat betekent voor ons een geweldige verantwoordelijkheid: misschien gaat het om de laatste kans, die voor het voortbestaan van Kerk en theologie beslissend is.”

Laten we hopen dat Jean Bastiaens met zijn uitleg en commentaar op de lezingen, iets van die ommekeer teweeg kan brengen. Pierre THIELEN, KANNE